

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان- par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۱ مارچ ۲۰۱۶

مسکو، حصاری در رویارویی با جهاد طلبان

Moscou, rempart contre les jihadistes

از سال ۲۰۱۲ مسکو می کوشد تا غربی ها را با اهداف خود متحد سازد: دفاع از تمدن در رویارویی علیه جهاد طلبان، به همان شکلی که در گذشته جهان علیه نازیسم متحد شد. در این راستا، بین کاخ سفید که مبارزان را «جهادطلب» تلقی می کرد و ایالات متحده زین آنها را «شورشیان» می نامید تفکیک قائل شد. امروز مسکو در جست و جوی منزوی ساختن ترکیه است. چنین موضوعی خیلی دور از یک پدیده جانبی دیپلماتیک بوده و ترک مخاصمات در سوریه تغییر وضعیت تازه ای را رقم می زند. واشنگتن پذیرفته است که «میانہ رو» (تروریست یا جهاد طلب میانہ رو) وجود ندارد یا از این پس دیگر وجود ندارد.

شبکه ولتر/دمشق (سوریه)/

تظاهرات جلوی سفارت روسیه در دمشق

اشتباه این است که ما سیاست روسیه را از دیدگاه عرب یا غرب مورد بررسی قرار دهیم و تحلیل کنیم. روسیه از سال ۱۹۷۸ دیدگاه خاص خود را نسبت به جهاد طلبان دارد، یعنی از دورانی که جهاد طلبان در جنگ علیه دولت کمونیست* کابل به یاری پشتون های افغانستان آمدند.

ولادیمیر پوتین شخصاً علیه جهاد طلبان قفقاز، به ویژه علیه امارات اسلامی ایچکری (دومین جنگ چچنی ۲۰۰۰-۱۹۹۹) مبارزه کرد و آنها را شکست داد. در آن دوران، اعراب با مسلمانان روسیه خود را متحد می دانستند و عمق رویدادها را درک نمی کردند، در حالی که غربی ها پس از فروپاشی اتحاد شوروی برای تمام آنهایی که در پی تجزیه

روسیه بودند دست می زدند. با وجود این، عملاً هیچ تفاوتی بین امارات اسلامی دبیروز و خلیفه امروز وجود ندارد. همان شریعت اسلامی به همان شیوه ای که در گروزی سر می برید در رقه نیز سرهائی را از بدن جدا کرد.

شقاوت جهاد طلبان مسلمان در قفقازستان. اینجا در داغستان سال ۱۹۹۹

امروز، با وجود تبلیغاتی که اطمینان می دهد که جنگ در سوریه جنگ علیه اسلام است، یا جمهوری عرب سوریه «دیکتاتور علوی» اهل سنت را قتل عام می کند، ولی واقعیت چیز دیگری می گوید: ۷۰٪ ارتش عربی سوریه که علیه جهاد طلبان می جنگد از اهل سنت تشکیل شده است.

در سال ۲۰۱۲، یعنی تقریباً در آغاز جنگ، وقتی که آژانس اطلاعات دفاعی ایالات متحده آمریکا در مورد آنچه در شرف تکوین بود و به تشکل داعش می انجامید به کاخ سفید هشدار داده بود، ولادیمیر پوتین اعلام کرد که سوریه به «مسأله داخلی روسیه» تبدیل شده و از این تاریخ به بعد تلاش کرد تا با مشارکت غربی ها علیه داعش جبهه واحد بین المللی تشکیل دهد.

روسیه به یاد می آورد چگونه جهان طی سال های ۱۹۳۰ وازگون شد. در آن دوران، پادشاه انگلستان؛ ادوارد هشتم، رسماً نازی بود. مونتگن نورمن Montagu Norman مدیر بانک انگلستان با پول دستگاه سلطنتی به قدرت رساندن هیتلر را تأمین مالی می کرد (۱). بریتانیایی ها فکر می کردند به این شکل از دولتی پشتیبانی می کنند که می تواند اتحاد شوروی را سرنگون کند که در گذشته تزار روسیه نیکلا دوم را سرنگون کرده بود و منافع سرمایه داری را تهدید می کرد. ولی طی جنگ دوم جهانی با ستالین و مائو علیه هیتلر متحد شدند.

روزنامه سان The Sun از آرشیو تصاویر عکسی منتشر کرده که در آن ادوارد هشتم پادشاه آینده را می بینیم که در حال آموزش سلام نازی به الیزابت دوم ملکه آینده است.

ولادیمیر پوتین آرزویش این است که بتواند به همان شکلی که در سال های ۳۹-۱۹۳۶ به وقوع پیوست، اتحادهای امروز را وازگون سازد. به همین علت طی سال های اخیر تلاش کرد تا با ایالات متحده آمریکا مثل یک همکار رفتار کند، در حالی که واشنگتن از پشت به او تیر اندازی می کرد، در مسکو علیه دولت او تظاهرات راه اندازی کرد (۱۲-۲۰۱۱) و در اوکراین نیز دست به کودتا زد (۱۴-۲۰۱۳).

سفیر روسیه، ویتالی چورکین Vitali Tchourkine در ۱۰ بروری ۲۰۱۶ به تمام اعضای شورای امنیت یک نسخه از گزارش اطلاعاتی درباره فعالیت های ترکیه در پشتیبانی از جهاد طلبان تقدیم کرد (۲). این پرونده در دو صفحه ده مورد از رویدادهائی را مطرح کرده است که در صحت آن تردیدی وجود ندارد. این گزارش گواهی می دهد که ترکیه دولت بزهرکاری بوده و چندین سال است که بسیاری از موازین و معاهدات سازمان ملل متحد را عمادانه نقض می کند. در نتیجه، این پرونده تمام شبکه ها و مأمورانی را که در گذشته نیز از جهاد طلبان چچن پشتیبانی می کردند افشاء کرده است.

تا دیروز دولت ترکیه به این شکل مستقیماً در مظان اتهام قرار نگرفته بود بلکه حزب رفاه مسؤول شناخته می شد، امروز با انحلال حزب رفاه، حزب عدالت و توسعه جایگزین شده، و مردان حزب عدالت و توسعه نیز در قدرت هستند، در نتیجه دولت ترکیه در مظان اتهام است (۳).

با پافشاری، امروز، خرس روسی برآن است که ترکیه و ناتو را از یک دیگر جدا کند. آینده بشریت به این عملیات بستگی خواهد داشت. یا ترکیه در پیمان آتلانتیک باقی می ماند و به پشتیبانی از جهاد طلبان نه تنها در سوریه بلکه در عراق و لیبیا و سرانجام در سراسر جهان ادامه خواهد داد و یا این که ناتو از ترکیه فاصله می گیرد، در این صورت

ایالات متحده و روسیه به شکل عینی با یک دیگر متحد خواهند شد و با کارایی بیشتری علیه جهاد طلبان در هر کجائی که باشند مبارزه خواهند کرد.

به نظر می رسد که در ۱۲ فبروری روس ها موفق شده اند تا کاخ سفید را از نئومحافظه کاران و شاهین های لیبرال که از ترکیه و جهاد طلبان پشتیبانی می کنند، جدا کنند. سرگئی لاوروف و جان کری بر سر تشکیل دو گروه کار به توافق رسیده اند و به شکل مشترک آن را مدیریت می کنند، بر این اساس نقش سازمان ملل متحد به هیأت نگارش و آرشیو خلاصه خواهد شد (۴). به این معنا که جفری فلتن Jeffrey Feltman که از مقام خود به عنوان شماره ۲ سازمان ملل متحد طی سه سال گذشته برای تخریب تلاش های صلح سوء استفاده کرده بود از این گروه کاری بر کنار خواهد ماند (۵). نتیجه: تنها طی ۱۰ روز، روسیه و ایالات متحده آمریکا موفق شدند در پی ریزی موازین ترک مخاصمات به نتیجه برسند، یعنی موضوعی که از سال ۲۰۱۲ دائماً به تعویق می افتاد (۶).

رئیس جمهور پوتین تصمیم گرفت خودش نتیجه توافقات با ایالات متحده را در مورد ترک مخاصمات در تلویزیون اعلان کند.

خاتمه مخاصمات صراحتاً از سوی «اتحادیه ملی نیروهای انقلاب و اپوزیسیون های سوریه» مردود اعلام شد، و رئیس ترک و سوری خالد خوجه طی نامه ای به شورای امنیت نوشت: «کاملاً شرم آور است که توافقات ترک مخاصمات به شکل دو جانبه با روسیه تحقق یابد، در حالی که این توافقات به یکی از قاتلان اصلی شهروندان غیر نظامی سوریه مرتبط نمی باشد، یعنی به فدراسیون روسیه ارتباطی ندارد. زمان آن فرا رسیده است که روسیه سوریه را ترک کند و به جنگ خشونت باری که علیه شهروندان ما راه اندازی کرده خاتمه دهد» (۷).

این توافقات در واقع دامی است که هدفش تخریب ساختار نئو محافظه کاران و شاهین های لیبرال می باشد. طی مذاکره های ژنیو ۳، روسیه با بردباری فقدان حسن نیت «اپوزیسیونی» را افساء کرد که از سوی عربستان سعودی و ترکیه پشتیبانی می شود. این اپوزیسیون پیش از این نیز به تنهایی با تمام تسامحات و تأخیرهای بی اعتبار بود. موضوع این نبود که حائز شرایط بودنش برای نمایندگی زیر علامت سؤال برود، بلکه اهمیت موضوع در این نکته بود تا آشکار شود که آنها خواهان بهبودی وضعیت زندگی سوری ها نیستند و تنها هدفشان سرنگونی جمهوری عربی سوریه است. نقل قول بالا کافی خواهد تا این موضوع بیشتر روشن شود، خلاف دعاوی آقای خالد خوجه ترک مخاصمات به روسیه مرتبط می باشد ولی گروه هائی که در فهرست سازمان ملل متحد به عنوان تروریست به ثبت رسیده اند مشمول آن نیستند.

ترک مخاصمات گروه های مسلح را در مقابل مسؤولیت هایشان قرار می دهد و برای آن که از بمب بارانهای روسی و سوری در امان بمانند، کافی می بود که با قطع نظر از واژگون سازی جمهوری عربی سوریه و تعهد به فرایند سیاسی به نفع سوریه لائیک و دموکراتیک نزد واشنگتن یا مسکو ثبت نام کنند. به عبارت دیگر می بایستی از رؤیای تشکیل دولت اسلامی چشم پوشی کنند. تنها ۹۷ گروهک از هزار گروهک موجود شهادت پذیرش چنین روندی را در خود یافتند که متعاقباً به «خاننان» نسبت آرمان ترکیه و در عین حال به اهدافی برای نابودی به دست رفقای قدیمی جهاد طلب تبدیل شدند.

از سوی دیگر، غربی ها بهتر از این نمی توانستند انتظار داشته باشند. در ۱۵ دسمبر ۲۰۱۵، جنرال دیدیه کاستره از Didier Castres مسؤول عملیات خارجی فرانسه، طی سخنرانی در سنا اطمینان داد که مجموع مبارزانی که استعداد میانه روی دارند بیش از ۲۰۰۰۰ نفر نیست (۸). در حالی که در جنوری ۲۰۱۶، گزارش اطلاعاتی المان تعداد مبارزان سوری در بطن گروه های مسلح در سوریه را ۵% اعلام کرده بود (۹).

مشخصاً کری و لاوروف در رابطه با این آمارها بود که از ترک خصومت ها حرف می زدند و نه از آتش بس (تنها اصطلاح دوم است که دارای نتایج حقوقی می باشد).

در نتیجه پاسخ جان کری به پرسش یکی از سناتورها طی اجلاس پارلمانی پیرامون موضوع طرح دوم یا پلان B احتمالی به عنوان راه خروج را باید درک کنیم. اگر ترک مخاصمات عمل نکرد، سوریه تجزیه نخواهد شد، خیلی ساده به این علت که طرح خاتمه مخاصمات نشان خواهد داد که انتخاب بین دمشق و «شورشیان» نیست بلکه بین دمشق و «جهاد طلبان» است.

از دیدگاه مشاور رئیس جمهور اسد، طرح B از سوی جان کری باید جهاد طلبان را هدف بگیرد.

در همین منطق، وزیر امور خارجه لوکزامبورگ، ژان اسلبورن Jean Asselborn در مصاحبه با اشپیگل Spiegel اعلان کرد که ناتو در جنگی که ترکیه علیه روسیه راه اندازی کند وارد نخواهد شد (۱۰). ماده ۵ منشور پیمان آتلانتیک پیشبینی کرده است که از دولت عضو در صورتی پشتیبانی خواهد کرد که مستقیماً مورد حمله قرار گرفته باشد، ولی نه وقتی که کشور عضو خودش جنگ را آغاز می کند (۱۱). این موضوع توسط المان در دیلی میل Daily Mail نیز مطرح شده است (۱۲).

از این پس، کاخ سفید آماده است تا رجب طیب اردوخان را فدا کرده و او را به عنوان مسؤل تمام مصائب و مشکلات منطقه معرفی کند. سرانجام رئیس جمهور ترکیه می تواند مشابه رئیس جمهور پیشین تورگوت اوزال باشد و به قتل رسد (در سال ۱۹۹۳) یا توسط نزدیکانش سرنگون شود. در غیر این صورت جنگ از سوریه به ترکیه منتقل خواهد شد. ولادیمیر پوتین در پیشبینی هایش موفق خواهد بود: اگر بتواند خطوط جبهه را به شکلی آرایش و پیرایش کند که غربی ها نیز در کنار او علیه جهاد طلبانی که خودشان به وجود آورده اند، موضع بگیرند.

به یاد داشته باشیم :

(۱) روسیه برای دفاع از منافع اقتصادی یا بازرایی یک اتحادیه مرتبط به دوران جنگ سرد وارد سوریه نشده، بلکه مشخصاً هدفش مبارزه علیه جهاد طلبان است.

(۲) از سال ۲۰۱۲، روسیه در پی ایجاد شکاف بین غربی ها و جهاد طلبانی است که از سال ۱۹۷۸ ایجاد کرده اند و از آنها پشتیبانی می کنند.

(۳) جان کری با توافقات مونیخ بر کنار ماندن جفری فلتن رهبر نئو محافظه کاران و شاهین های لیبرال در سازمان ملل متحد را پذیرفته است. با پیشنهاد ترک مخاصمات، او موجب شد که مبارزان سوری دور اندیش از جهاد طلبان جدا شوند.

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article190464.html>

[1] « [Des banquiers anglo-saxons ont organisé la Seconde Guerre mondiale](#) », par Valentin Katasonov, Traduction Gilles Chertier, Strategic Culture Foundation (Russie), Réseau Voltaire, 11 mai 2015.

[2] « [Rapport de renseignement russe sur l'aide actuelle turque à Daesh](#) », Réseau Voltaire, 18 février 2016.

[3] « [Comment la Turquie soutient les jihadistes](#) », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 22 février 2016.

[4] « [Statement of the International Syria Support Group](#) », Voltaire Network, 12 February 2016.

[5] « [L'Allemagne et l'Onu contre la Syrie](#) », par Thierry Meyssan, Al-Watan (Syrie), Réseau Voltaire, 28 janvier 2016.

[6] « [Cessation of Hostilities in Syria](#) », Voltaire Network, 22 February 2016.

[7] « Lettre datée du 18 février 2016 adressée par le représentant de la Coalition nationale des forces de la révolution et de l'opposition syriennes ». Document Onu S/2016/165.

[8] « [Audition au Sénat du général Didier Castres sur Daesh](#) », Réseau Voltaire, 15 décembre 2015.

[9] « [Asian rebels in Aleppo. Western blind spot](#) », Christina Lin, Asia Times, February 8, 2016.

[10] « [Syrienkonflikt : Warnung aus der Nato an die Türkei](#) », Der Spiegel, 19. Februar 2016.

[11] « [Traité de l'Atlantique Nord](#) », Réseau Voltaire, 4 avril 1949.

[12] « [NATO warns Turkey it can't count on support in a conflict with Russia as tensions escalate](#) », Gianluca Mezzofiore, Daily Mail, February 20, 2016.

یادداشت:

۱- در این که آقای "تی پری میسان" می‌کوشد تا با نوشتن مقالات افشاء کننده، اهداف امپریالیزم را افشاء نماید، تعداد زیادی از مطالبش گواه آن است، اما در این که خودش را نتوانسته از قید تبلیغات امپریالیستی و برجسپ های آن برهاند، نیز نباید شک نمود. از آن جمله می‌توان حکمش را راجع به هویت ایندولوژیک دولت خلق و پرچم مثال داد. آقای "میسان" به مانند تمام آنهایی که تبلیغات رسانه های امپریالیستی را به ارتباط ماهیت ایندولوژیک دولت دست نشانده روس در افغانستان پذیرفته و همان را تبلیغ می‌دارند که "سی. آی. ای." و سایر نهاد های استخباراتی به خورد شان داده بود، حاکمیت خلق و پرچم را که گذشته از مثنی جاسوس در کلیت خود چیزی نبود به غیر از کمپرادوران وابسته به شوروی آن روز، بدون آن که متوجه باشد که با چنین انتسابی چه ظلمی در حق کمونیزم می‌نماید، آن نیروهای مزدور را کمونیست می‌نامد، در حالی که آنها در تمام دوران حاکمیت شان بیش از ده ها هزار کمونیست راستین افغانستان را به قتل رسانیده، نسلی از بهترین فرزندان افغانستان را فدای آزمندی های امپریالیستی شوروی آن زمان نمودند.

۲- این که ما مسکو را به مثابه یک سنگر علیه جهاد طلبان بنامیم، باز هم نمایانگر آن است که گوینده در شناخت خود از مسکو و تحرکاتش، سطحی نگری به خرج داده، جزء را به جای کل تعمیم می‌دهد. از آن جمله همکاری های دوامدار طالب و سایر جهادطلبان افغان با روسیه پوتین، حزب الله لبنان و رژیم ولایت فقیه به مثابه پشتوانه تمام جهادگران، مثال هائی اند، که خلاف اعتقاد، آقای "میسان" گواهی می‌دهند.

اداره پورتال